

behøve blot at være 25 Aar gamle, at godtgjøre, at de ikke have været anseete med Straffe-arbejde, saa vil Borgerklub ikke kunne nægtes dem; altsaa kan næsten Enhver, der falder paa at begjære saadant Borgerklub, erholde det, naar han har skaffet sig en Barbeerkniv og en Sax. Det forekommer mig derfor, at der er Anledning til at optage en Bestemmelse i Loven, der gik ud paa, at de, der ville vinde Borgerklub som Barberer, og ikke havde Indfødsret, skulle have opholdt og ernæret sig her i Landet i det Mindste i 5 Aar. Jeg tillader mig at opfordre det ærede Udvalg til at tage dette Punkt under nærmere Overveielse, og jeg skal i alt Fald forbeholde mig at stille et Uendringsforslag i denne Retning til Sagens anden Behandling.

Ordføreren: Den høitærede 5te Landstingsmand for 1ste Kreds (Orsted) har — og jeg kan ikke tilbageholde min Erkjendtlighed derover — antaget, at der egentlig ingen Betænkelse kunde være ved at ophæve Barbeerlauget; men han har dog havt en lille Betænkelse derved paa Grund af, at en forhenværende Indenrigsminister har foreslaaet Lauget enten at erklære, om det uden videre vilde ophæves eller lade Sagen om Erstatning henvise til Afgjørelse ved Domstolene. Jeg maa hertil bemærke, at det egentlig ikke er Regjeringen, som har anerkjendt Barbeerlaugets Ret til Erstatning, men kun den daværende Indenrigsminister; den paafølgende Indenrigsminister har derimod været af en anden Mening, og jeg indseer ikke, hvorledes han skulde kunne være bunden til, hvad hans Formand har antaget, ligesaa lidet som den lovgivende Forsamling skulde være det. Det forekommer mig dog meget besynderligt at ville indrømme Barbeerlaugets Medlemmer enten Erstatning, hvis Lauget ophæves, eller i alt

Fald at forbeholde dem Ret til at lade Sagen afgjøre ved Domstolene, naar man ikke engang har villet tillade Bagerne i Kjøbenhavn eller Møllerne her i Landet at lade Spørgsmaalet om, hvorvidt der kunde tilkomme dem Erstatning, de Første, naar Bagergaardernes Antal forøgedes, og de Sidste, naar Møllernæringen aldeles frigaves, afgjøre ved Domstolene. Den høitærede Landstingsmand har yttret, at det var Noget, man meget godt kunde indrømme dem, da det vel ikke var rimeligt, at de vilde vinde Sagen; at Sagen var i og for sig selv saa ubetydelig, da Amtene nu ingen videre Rettigheder havde, og som Folge deraf heller ingen Værdi; men netop paa Grund af denne ubetydelige og saa at sige aldeles ingen Værdi, som Barbeeramterne nu have, forekommer det mig, at der ingen Anledning er til at indrømme dem Afgang til at faae Sagen afgjort ved Domstolene. Den høitærede Landstingsmand har tillige antaget, at man kunde lade Lauget bestaae og lade det efterhaanden ophøre af sig selv; derved undgik man jo rigtignok det maaste tvivlsomme Spørgsmaal om Erstatning; men dette forekommer mig dog ikke at kunne være hensigtsmæssigt; thi Ordningen af Barbeervæsenet er en Nødvendighed her i Kjøbenhavn, og det er ikke alene for Vesternes men ogsaa for Svendenes Skyld aldeles nødvendigt at tillade Vestrene at holde Svende; men Svendehold er jo netop det Charakteristiske ved et Laug, og det seer efter min Formening noget besynderligt ud, at man vil paa den ene Side lade Lauget bestaae og paa den anden Side gjøre Næringen friere, ligesom det, dersom det ikke kunde skee paa Grund af, at Lauget vedblev at bestaae, stod i en eneste Amtsmesters Magt at forhindre en Ordning af Barbeernæringen her i Kjøbenhavn.